

שיחת השבוע

יש חדש

האור של רבקי

ביום שישי זה וביום שישי הבא ייערך מבצע מיוחד בססמה - האור של רבקי, לעילוי נשמתם של שליחי חב"ד במומביי שבהודו, הרב גבריאל ורעייתו רבקה הולצברג הי"ד, שנרצחו בראש-חודש כסלו לפני שש שנים. משפחת רוזנברג, הוריה של רבקי, מפיעה באמצעות בתי חב"ד ברחבי הארץ כמות מיוחדת של ערכות נרות שבת, כדי לעודד נשים ובנות להדליק נרות שבת.

יריד ספרי חסידות

במסגרת האירועים הגדולים לכבוד חג הגאולה י"ט בכסלו יהיה אי"ה גם השנה יריד ספרים ענק במחירים מוזלים שאין להם תקדים, בבנייני האומה בירושלים. לנשים: ביום רביעי, י"ח בכסלו, ולגברים: ביום חמישי י"ט בכסלו ובמוצאי שבת כ"א בו. ביריד יימכרו ספרי חסידות מובחרים, במהדרות איכותיות, וגם ספרי ילדים העוסקים בעולמה של החסידות ובסיפורת החסידית. טל' 072-2219060.

פסטיאור חנוכה

תכנית מיוחדת למסיבות ילדים בחנוכה - 'פסטיאור' - הפיק המרכז לעזרי שליחות שעליד צעירי חב"ד, בסיוע אנשי מקצוע מנוסים, בראשות הבמאי רני מרג. במרכז התכנית מחזמר שירי חנוכה, המשולבים בסיפור הנס וברעיונות חסידיים.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
4:16	4:48	5:12	4:28
5:17	5:50	6:06	5:26

המולד: יום שבת קודש, 9 בבוקר, 46 דקות ו-17 חלקים
ראש-חודש כסלו: ביום הראשון

319 בתי-חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

אוספי הניצוצות ומלבי הגחלת

המפגש עם האנשים הללו גורם לך להתפעם מנחישותם להגיע לכל קהילה יהודית, ולו הנידחת ביותר, ולהפיח בה את חיי היהדות

התצלום הקבוצתי. להפעיל את הדמיון (צילום: שמואל סופר)

יום חמישי השבוע נפתח בחצר הרבי מליובאוויטש בניו יורק הכינוס העולמי של שליחי חב"ד. ביום ראשון בבוקר יתייצבו אלפי השלוחים לתצולם הקבוצתי המסורתי, בחזית בית מדרשו של הרבי, ב-770 איסטון פארקוויי.

בתצלום הזה, שמתפרסם אחרי כן בעולם כולו, נראים

אלפי חסידים, כולם בעלי הופעה אחידה. ואולם כדי להבין באמת את משמעותו של התצלום צריך להפעיל מעט את הדמיון ולראות את כל אחד ואחד מאלפי השלוחים כעומד במרכזו של מעגל, וסביבו עשרות, מאות ואלפי יהודים, מכל קצות הקשת בעם היהודי.

הימים האלה של הכינוס הם ימי טעינת מצברים. השלוחים, המצויים כל השנה בקצות עולם, יחזרו אל נקודת המוצא שלהם, אל מקורות הכוח והאמונה. הם יתפללו בבית מדרשו של הרבי, ישתחוו על ציונו הקדוש, ויחזקו את התקשרותם למְשִׁלָּח. הם יבלו ארבעה ימים בצוותא, שבת אחים גם יחד, ויחזרו לזמנֵיהם אל הימים שבהם ישבו זה לצד זה בבית המדרש והכינו את עצמם למשימה הגדולה.

ציאה לשממה

הכינוס הזה נותן את ההזדמנות הטובה ביותר לחוש את דופק היהדות העולמית. שם אפשר להבין לעומק את בעיות הקיום של העם היהודי בימינו, מהתבוללות וטמיעה ועד אנטטישמיות ואיזמי טרור. אולם המפגש עם האנשים הללו גורם לך בעיקר להתפעם מנחישותם להגיע לכל קהילה יהודית, ולו הרחוקה והנידחת ביותר, ולהפיח בה את חיי היהדות.

אתה פוגש שלוחים צעירים, שיצאו לפני זמן קצר למקומות נידחים ביותר. יש הנמצאים במקומות שעד כה לא היו שם חיים יהודיים - לא בית כנסת, לא קהילה מאורגנת, ובוודאי לא מוסדות חינוך יהודיים. היהודים המתגוררים במקומות האלה מפוזרים בתוך האוכלוסייה

האתגרים בחו"ל

הוועידה הזאת חושפת לפניך את אתגרי הקיום היהודי בימינו. הציבור הישראלי, המתמודד עם בעיות הביטחון והמצוקה הכלכלית, אינו מודע להתמודדויות של קהילות בחו"ל עם בעיות הקיום שלהן.

האתגר היהודי המרכזי ברחבי העולם הוא להתמודד עם גלי הטמיעה וההתבוללות. לאתר את היהודים הפזורים על פני מרחבים עצומים, לעורר את הניצוץ החבוי בתוכם, ולקשור אותם למערכת של חיים יהודיים. השלוחים הללו ניצבים בחזית המערכה הזאת, מחוללים את המהפכה האמיתית ביהדות זמננו, ומכינים את העולם לגאולתו השלמה.

הקושי בשילוב הניגודים

ובכל זאת התעלם הקב"ה מ'סדר ההשתלשלות', וכל זה כדי להתמודד עם "ליצני הדור", אלה ה'קליפות' המתנגדות לקדושה. כאשר הללו מנסים לטעון שמהותו של יצחק איננה קדושה, אלא באה מאבימלך, אין הקב"ה מתחשב כלל ב'סדר ההשתלשלות', ומדמה את פניו של יצחק לאלו של אברהם.

תשובה ל'ליצנים'

השילוב של אברהם ויצחק נושא עמו הוראה לכל יהודי, שביכולתו לעבוד את הקב"ה בכל תנועות הנפש: לעיתים עליו להיות בתנועה נפשית של שמחה וחסד, מידתו של אברהם, ולעיתים במרירות הנפש, בבחינת ה'גבורה' של יצחק.

אולם כאשר יש ספק אם לנקוט את מידת החסד או את מידת הגבורה, יש לזכור שיצחק דמה לאברהם ולא להפך. לכן יש להעדיף את מידת ה'חסד', במיוחד בכל הקשור ליהודי שני, שאז בכל מקרה מרוויחים את מצוות אהבת רעים.

(תורת מנחם כרך מא, עמ' 291)

שמים וארץ. הקושי הוא בצורך לשלב בעת ובעונה אחת מידות מנוגדות – מידת הדין ומידת הרחמים.

קריעת ים סוף נשאה הפכים: לבני ישראל היא הייתה ישועה והצלה, אך באותה שעה הביאה כיליון על המצרים. באותה שעה טענה מידת הדין "מה נשתנו אלו מאלו? אלו עובדי עבודה זרה ואלו עובדי עבודה זרה". על-פי חוקי הבריאה שקבע הקב"ה ב'סדר ההשתלשלות' של העולמות יש להתחשב במידת הדין, ובכל זאת הקב"ה התעלם מכך וחולל את הנס ששילב את שני הקווים המנוגדים.

פנים שונות

בוהא לידי ביטוי הקושי ביצירת הדמיון בין אברהם ליצחק. מידתו של אברהם הייתה מידת החסד, ואילו מידתו של יצחק הייתה מידת הגבורה. תווי פניו של אדם מושפעים מהמאפיינים הרוחניים של נשמתו. מידת החסד ומידת הגבורה מנוגדות לגמרי זו לזו, ולכן על-פי כללי 'סדר ההשתלשלות' יצחק לא היה יכול להידמות לאביו.

הפרשה נפתחת במילים: "ואלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק". מדוע אחרי שכבר נאמר כי יצחק הוא בנו של אברהם צריך לכפול ולומר "אברהם הוליד את יצחק"? מסביר רש"י: "לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה... מה עשה הקב"ה? צר קלסתר פניו של יצחק דומה לאברהם, והעידו הכול אברהם הוליד את יצחק".

מסגנונו של רש"י – "מה עשה הקב"ה?" – משמע שהקושיה של ליצני הדור כבדה כל-כך, עד שנדרש לה פתרון מיוחד במינו – לדמות את פניו של יצחק לאלו של אביו, אברהם. לכאורה מה הרבותא בכך, והלוא דרך העולם הוא שילדים נוטים להיות דומים להוריהם. כאן נראה שהקב"ה חולל נס מיוחד שיצחק היה דומה לאברהם.

נס 'קשה'

הקושי שבדבר מזכיר את הביטוי 'קשה' שנאמר על כמה דברים, כמו "קשה כקריעת ים סוף". הקושי שבקריעת ים סוף אינו בעמידת המים כחומה, שאין זה קושי כלל לגבי הקב"ה בורא

אמרת השבוע

הקול והידיים

המגיד מדובנה, שהיה נודד בעירות ישראל, ראה באחת הקהילות כי בשעת התפילה היו המתפללים מרוכזים בתפילה והתפללו בדבקות ובהתלהבות, אולם אחרי התפילה התגלעה מחלוקת בין כמה מהם בענייני מסחר, והם התקוטטו ביניהם כאחרוני התגרים בשוק, בהשתמשם בביטויי גנאי.

אמר המגיד: "תופעה זו נרמזה בדבריו של יצחק אבינו – 'הקול קול יעקב והידיים ידי עשיו'. בשעה שעוסקים ב'קול', בתפילה, הרי אז היהודים מתנהגים כיהודים, 'קול יעקב'; ואולם בשעה שבאים לעניינים גשמיים, 'הידיים', כאן הם מאמצים פתאום את 'ידי עשיו' ומוכנים לפגוע איש ברעהו".

פתגם חסידי

"כבר סיימו את כל ענייני העבודה... ועכשיו עבודת השליחות היא: להיות מוכנים בפועל לקבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש!" (הרבי מליובאוויטש)

מן המעיין

יעקב ועשיו | מאת הרב אליעזר ברוך

כיוונים מנוגדים

"ויתרוצצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כב). בשעה שהייתה עומדת על בתי כנסיות ובתי מדרשות, יעקב מפרסם לצאת; ובשעה שהיא עוברת על בתי עבודה זרה, עשיו רץ ומפרסם לצאת.

(בראשית רבה)

מי עיכב?

יעקב לא היה יכול לצאת בעברו על פתחי תורה, משום שעשיו הבכור חסם לפניו את הדרך, אבל מי עיכב ביד עשיו מלצאת בעברו על פתחי עבודה זרה? אלא שעשיו היה מוכן לוותר אפילו על העבודה הזרה שלו, ובלבד שלא להניח ליעקב להגיע אל פתחי התורה.

(רבי יחזקאל מקוזמיר)

שאיפותיו של עשיו

בלי יעקב לא היה לעשיו שום עניין ורצון לצאת לעולם, שכן מה יעשה שם בלעדיו, על מי ישלוט, עם מי ייאבק ולמי ימרר את החיים...

(רבי שלמה קלוגר)

חברה מסוכנת

מדוע פרסם יעקב לצאת בעברו על פתחי תורה, והלוא חז"ל אומרים שכאשר הוולד נמצא במעי אימו מלאך מלמדו תורה, וכי יש מלמד שהוא טוב ממלאך? אלא שכאשר מצויים בחברתו של עשיו, אף הלימוד מפי מלאך בחזקת סכנה הוא.

(רבי בונם מפשיסחה)

מלחמה מן הרחם

"ויתרוצצו הבנים בקרבה" (בראשית כה, כב). מאז אין שלום בין יעקב לעשיו. כבר ברחם אימם התנגשו זה בזה ופרצה ביניהם המלחמה הראשונה, ומאז לא פסקה והיא נמשכת עד עצם היום הזה.

(באר יצחק)

התגברות הנפש האלוקית

"ולאום מלאום יאמץ" (בראשית כה, כג). מפרש רש"י: "כשזה קם זה נופל". יעקב ועשיו מסמלים את הנפש האלוקית והנפש הבהמית. "כשזה קם זה נופל" – כשהנפש האלוקית מתחזקת בלימוד התורה, נוצרת חולשה כללית בנפש הבהמית. הדבר נעשה בלי מאמץ אלא מעצמו וממילא.

(ספר המאמרים קונטרסים)

שלמות הנפש

"וידו אוחזת בעקב עשיו" (בראשית כה, כו). עשיו מסמל את הנפש הבהמית ויצר הרע. לכן יצא ראשון לאוויר העולם, כי יצר הרע בא לפני יצר הטוב. יעקב מסמל את הנפש האלוקית ויצר הטוב. לכן הוא נקרא "איש תם", מלשון שלמות, כי גם בשעה שאדם עובר עברה נשארת עצם הנפש האלוקית שלמה בדבקותה בקב"ה. "וידו אוחזת בעקב עשיו" – עבודת הנפש האלוקית למטה היא כדי לתקן את הגוף והנפש הבהמית.

(לקוטי שיחות)

שוליית החייט

העגלה קיפצה על דרך העפר המשובשת והפכה את מעיהם של שני החסידים שישבו בתוכה. אך תשומת ליבם של השניים לא הייתה נתונה לדרך ולקשייה. ליבם היה אחוז ציפיה לקראת המפגש המיוחל עם רבם, הצדיק רבי ברוך ממז'יבוז'.

הנוף היה חדגוני מאז נכנסה העגלה ליער העבות. עצים עבותים חסמו את שדה הראייה. רק אוושת הרוח וקולות בעלי החיים שוכני היער ליוו את המסע.

לפתע הבחין אחד החסידים בנר דולק בלב היער. סקרנותם של השניים התעוררה. הם עצרו את העגלה ופנו לעבר הנר. למרבה פליאתם ראו בלב היער מצבת קבר ועליה נר דולק. על המצבה נחרתו המילים: "פה נטמן משה בן עמרם שפטפט ביצרו יותר מיוסף הצדיק".

המצבה והכיתוב התמיהו את השניים, אולם לא היה שם כל רמז נוסף שישפוך אור על העניין. בטרם עזבו את המקום סימנו השניים את אחד העצים כדי שיזכרו את מיקום המצבה. בבואם למז'יבוז' סיפרו לרבם על המחזה המוזר שראו. "אני רוצה לראות את המצבה הזאת כמו עיניי", הגיב הצדיק, וביקש לצאת עמם אל היער.

בהגיעם למקום התבונן הצדיק במצבה, ואז ביקש לסור אל הכפרים הסמוכים ולהתעניין אצל תושביהם אם מי מהם מכיר את סיפורה. כך סבב הצדיק בלוויית שני חסידיו בכפרים, פנה אל עוברים ושבים, אך איש לא הכיר את המצבה. לבסוף אמר לו הלך אחד: "יש זקן אחד בכפר פלוני, שאולי יכיר את הסיפור".

מיהרו רבי ברוך ממז'יבוז' והחסידים לביתו של הזקן הגוי, ומצאו קשיש חולה וחלוש השוכב במיטתו. במאמץ רב חזקה, וקשהבחין ברבי ברוך ממז'יבוז' קרא בהתלהבות: "הלאו אתה נכדו של ישראלק [=הבעל-שם טוב]! מדוע באת לכאן?".

סיפר לו רבי ברוך על המצבה המוזרה, והזקן הנהן מיד בראשו. "הגעתי לגילי המופלג רק כדי לספר את סיפורה של המצבה הזאת".

הזקן החל לספר:

זה היה לפני שנים רבות. בכפר שבו הוא מתגורר חי בעל אחוזה עשיר. הלה נהג לתפור את בגדיו אצל חייט יהודי ממז'יבוז' הסמוכה. כאשר

ואשתו, והם החליטו כי הוא הראוי לשאת את בתם לאישה. הם זימנו אותו אליהם כדי לתקן כמה בגדים כביכול, והבחרו בא רגיל לשהות כמה ימים בבית הלקוח העשיר.

בעל האחוזה ואשתו עשו הכול כדי להנעים את שהייתו של הבחור בביתם, ובשלב מסוים העלו לפניו

נזקק לביצוע תיקונים, היה מבקש מן החייט לשלוח אליו את שולייתו, בחור יהודי ושמו משה, וזה היה שוהה בביתו יום או יומיים, מבצע את התיקונים הדרושים ושם העירה.

לאותו עשיר הייתה בת יחידה שטרם מצאה לה חתן. חריצותו של משה ואופיו הטוב מצאו חן בעיני העשיר

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הבארות והמקדש

הרמב"ן כותב על סיפור הבארות שחפר יצחק: "יש בדבר עניין נסתר בתוכו, כי בא להודיע דבר עתיד". הוא מסביר ש"באר מים חיים" רומז לבית המקדש, ושלוש הבארות רומזות לשלושת בתי המקדש העתידיים לקום:

"וקרא הראשון 'עשק' – ירמוז לבית הראשון אשר התעסקו עמנו ועשו איתנו כמה מחלוקות וכמה מלחמות עד שהחריבוהו. והשני קרא שמה 'שטנה', שם קשה מן הראשון, והוא הבית השני שקרא אותו בשמו שכתוב בו: 'ובמלכות אשורוש בתחילת מלכותו כתבו שטנה על יושבי יהודה וירושלים', וכל ימיו היה לנו לשטן עד שהחריבוהו וגלו ממנו גלות רעה.

"והשלישי קרא 'רחובות', הוא הבית העתיד שייבנה במהרה בימינו, והוא יעשה בלא ריב ומצה. והאיל ירחיב את גבולנו, כמו שנאמר: 'ואם ירחיב ה' אלוקיך את גבולך כאשר דיבר וגו', שהוא לעתיד. וכתוב בבית השלישי: 'ורחבה ונסבה למעלה למעלה, ופרינו בארץ – שכל העמים יעבדוהו שכם אחד".

מריבות בישראל

ה'כלי יקר' מרחיב ומסביר:

"ארחיב בו הדבר בפרטי העניינים שכולם מתאימים עם מה שקרה לנו ומה שיהיה באחרית הימים. כי ידוע מה שאמרנו רז"ל... שבבית ראשון היה מצה ומריבה ושנאת חינוג בין רועי ישראל, שנקראים רועים, כמו שכתוב: והקימותי עליו רועים, ונחרב הבית בסיבת המריבה שהיה בין מלכי ישראל ומלכי יהודה. ובבית שני הייתה מידת השנאת חינוג בין כל ישראל, כי פשה הנגע בכולם, עד לאין מרפא.

"על-כן כתיב בבאר ראשון: 'ויריבו רועי גרר עם רועי יצחק', לרמוז גם לעתיד שתהיה מריבה בין רועי ישראל, ואגב גררה רבו גם רועי האומות עם ישראל. 'על-כן קרא שם הבאר עשק, כי התעשקו עמו' – כי יש הבדל בין שניים המתקוטטים על דבר איזה עסק שביניהם, ובין שניים המתקוטטים בחינם, כמנהג דורנו.

"וזה ההבדל בין בית ראשון לשני. כי השנאה שהייתה בין רועי ישראל בבית ראשון הייתה על עסק המלכות, כי נחלקו מלכי ישראל, וטבע העניין נותן שאין מלכות נוגעת בחברתה, על-כן חשב כל אחד מהם שחברו ייכנס בגבולו, ועל-ידי עסק זה רבתה המשטמה ביניהם; אבל השנאת חינוג של בית שני היה בחינם, על לא דבר. כי אפילו הפחותים היו שונאים זה לזה על לא-דבר, כי על-כן נקרא שנאת חינוג' – אף על-פי שלא היה לאחד שום עסק עם חברו, ואין זה כי אם רוע לב, והשטן היה מרקד ביניהם להכשילם זה בזה, כי מצא אלוקים עוונם במקום אחר, על-כן הסיתם גם בזה למצוא עוונו לשנא".

שלום עתידי

"ובבאר השלישי לא רבו עליה, כי בית המקדש השלישי ייבנה על-ידי מלך המשיח, שנאמר בו: 'למרבה המשרה ולשלום אין קץ', כי אך שלום ואמת יהיו בימיו – על-כן נקרא 'רחובות', כי אז ירחיב ה' את גבולם. כי בזמן שהמריבה מצויה, או שני עברים ניצים – אף בהיותם בעיר גדולה כאנטוכיא לא נשא אותם לשבת יחדיו, ואף במקום רחב ידיים מאוד צר להם המקום ולא יסבלם, כאשר בעינינו עוד היום מנהג זה מצוי בינינו. ובהפך זה – בזמן שלום על ישראל: ואף על-פי ש'פרינו בארץ', ויהיו הדרים עליה רבים עד מאוד – מכל מקום רחבת ידיים להם ואין צר להם...

"על-כן נאמר 'כי הרחיב ה' לנו', אף על-פי ש'פרינו בארץ' ויהיו הדרים עליה רבים – מכל מקום, הארץ לפניהם רחבת ידיים. ועוד, שמצינו בבית שני שמחמת המחלוקת יצאו שלמים וכן רבים מן הארץ, מרעת יושבי בה; על-כן אמר שבזמן מציאת השלום 'פרינו בארץ' – כי לא יצטרכו לצאת מתוכה".

את ההצעה כי יישא את בתם לאישה. משה סירב בתקיפות. "יהודי אני ואינני יכול לשאת אישה נכרייה", אמר. אולם בעל האחוזה ורעייתו לא הרפו. הם הבטיח למשה שאם יאות לשאת את בתם יורישו לו את כל הונם ויעשוהו לאדם עשיר. "בשום אופן לא", דחה משה את ההצעה המפתה. "אין על מה לדבר".

בעל האחוזה לא היה רגיל שממרים את פיו. הוא כלא את הבחור בחדר והציע לו לחשוב עוד על הצעתו, אולם עבר יום ועוד יום והבחור עמד בסירובו הנחרץ. הבת נפגעה מאוד מעמדתו של הצעיר היהודי. היא הסתגרה בחדרה, חדלה מלאכול ומצבה הידרדר.

בוקר אחד נדהמו הוריה של הצעירה לגלות כי נפחה את נשמתה. את כל כאבם ומרירותם הפנו כלפי משה, שוליית החייט. "בתנו מתה בגללך!", צעקו על הצעיר היהודי בזעם.

פתאום ניצתה אש אכזרית בעיני בעל האחוזה. "עונשך יהיה להצטרף אליה במותה", אמר בשטניות. הוא קרא לכמה ממשרתיו הבריונים, ויחד התנפלו על משה והרגוהו. את גופתו טמנו בתוך קברה של הבת.

בתוך כך החל החייט לתהות על היעלמותו של עוזרו, אולם הגוי היתמם ואמר כי הצעיר סיים את עבודתו, קיבל את שכרו ועזב את המקום. החייט סבר שאלה דברי אמת, וכך לקח עמו משה את סודו אל קברו.

הזקן עצר לרגע את סיפורו, לגם מעט מים, והמשיך: "באותה עת הייתי רועה צאן, והייתי לן בשדה הפתוח. יום אחד בא אליי סבך, ישראליק, העיר אותי משנתי, וביקשני להתלוות אליו. הלכנו אל הקבר, ובהוראת סבך הוצאתי את גופתו של משה ונשאתי אותה ליער, שם חפרתי קבר חדש, ועליו הצבנו מצבה. כשסיימנו הבטיח לי ישראליק שבזכות העזרה שנתתי לו אזכה לאריכות ימים".

הזקן השתק שנית. החולשה וההתרגשות הקשו עליו להוסיף ולספר. "עוד אמר לי סבך", הוסיף ואמר, "שאם יגיע יום ונכדו יבוא אליי – וכאן תיאר את מראה הנכד, שהוא אכן זהה למראך – שאספר לו את סיפור המצבה וסיפורו של משה, שוליית החייט. כעת, כשסיפרתי לך את הסיפור, חש אני שהגיע זמני לעזוב את העולם".

כעבור זמן קצר הלך הגוי הזקן לעולמו.

(על-פי 'חמדה גנוזה')

הכתבה שנתנה סימן משמים

"לפני יותר מחצי שנה", מוסיף הרב הבר ומספר, "בעיצומו של מסע חיפוש אחר תורם כליה בעבור האיש, פנה אלינו ישראל, איש צבא קבע, בן 29, והביע את נכונותו לתרום כליה. נמצאה התאמה לדוד, ומובן ששמחנו מאוד".

שיחת הטלפון הייתה מפתיעה: "כאן ישעיהו הבר. חצי שנה חיכיתי להתקשר אליך. עכשיו הגיע הזמן". השעה הייתה 6:40 בערב, ביום שלישי שעבר. קולו של הרב הבר הסגיר את התרגשותו הגדולה: "אני יוצא עכשיו מהמרכז הרפואי בלינסון בפתח תקווה, לאחר שהסתיים בהצלחה הליך של השתלת כליה לאדם שהיה בסכנת חיים. חשתי צורך להתקשר ראשית כול לשיחת השבוע, ומיד תבין מדוע".

את הרב הבר, יו"ר עמותת 'מתנת חיים', אנחנו מכירים בעקבות כתבה שפרסמנו עליו לפני קצת יותר מחצי שנה. בכתבה סיפר על תרומת הכליה שהצילה את חייו ועל העמותה שהקים בשאיפה לעודד בני-אדם לתרום אחת מכליותיהם בעבור חולי כליות.

בין חיים למוות

מספר הרב הבר: "לפני כשנתיים פנה אלינו דוד, גבר בן 51 (השמות המלאים שמורים במערכת), שסבל מאי-ספיקת כליות. הוא היה צריך להתחיל טיפולי דיאליזה, אך חשש מאוד. הרופאים הזהירו אותו שהוא שוגה, אבל פחדו גבר על הסיכונים. זמן מה לאחר מכן אושפז האיש במחלקת טיפול נמרץ, לאחר הסתבכות של מים בריאות. כמה שבועות היטלטל בין חיים למוות. הוא החל לקבל טיפולי דיאליזה סדירים, ואטיאט התאושש ונעשה כשיר להשתלה.

פינת ההלכה

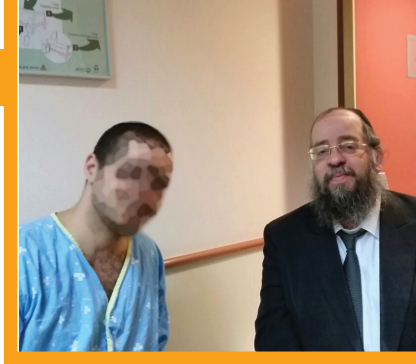
מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

של מי ספר התורה?

שאלה: אדם שהכניס ספר תורה לבית כנסת, האם הוא רשאי להעבירו לבית כנסת אחר?

תשובה: עליפי המקובל בימינו, אם נדב אדם תשמישי קדושה לבית הכנסת, מן הסתם נתנם לחלוטין לרשות הגבאים, ואין לו רשות להעבירם לבית כנסת אחר. רק אם המקדיש התנה בפירוש עם הגבאים שאינו מוציא את החפץ מרשותו, והוא נותנו בהשאלה בלבד, כי אז הוא נשאר ברשותו לעשות בו כרצונו. מוטב לעשות זאת בהסכם כתוב וחתום בידי שני הצדדים.

בעניין ספר תורה המצב שונה, מכיוון שכל אדם מישראל מצויה במצוות כתיבת ספר תורה, וכתבו המהר"ל מפראג ועוד פוסקים,

הרב הבר עם התורם. "משפחה חדשה"

עם כל בני משפחתו, שלא הפסיקו להודות. אלה רגעים מרגשים ומקסימים".

מספר הרב הבר: "עיני הנוכחים בחדר דמעו. המושל, שהיה נרגש מאוד מהעובדה שהכליה מתפקדת, אמר לתורם: 'יש לי בן חדש, נהיית בן שלי', ואילו התורם אמר: 'נהיית אבא שלי'..."

הרב הבר מציין כי זו תרומת הכליה ה-157 שנעשתה באמצעותו ואומר: "האושר של התורמים מלווה אותם כל חייהם. הם יודעים שהגוף שלהם מחיה כעת אדם נוסף. ברגע זה נוצר ביניהם קשר דם שלעולם לא יינתק". וישראל אומר: "נכון, נתתי את הכליה שלי, אבל קיבלתי במתנה משפחה חדשה. אילו הייתה לי עוד כליה, הייתי תורם שוב בשמחה".

אות בשבת

רשות הדיבור לישראל: "אחרי שהודעתי להם על רצוני לתרום, נתקפתי לפתע הרהורי חרטה. יום שישי אחד הודעתי לאשתי שהחלטתי לסגת ושאיני מתכוון במוצאי השבת להודיע לרב הבר שאני חוזר בי. בליל שבת, בכניסתי לבית הכנסת, ניגשתי לערמת עלוני השבת ושלפתי את העלון שאני מאוד אוהב לקרוא, 'שיחת השבוע'.

"אני הופך את הגיליון ומביט במדור 'חיים יהודיים'. ומי מופיע שם? הרב הבר! הרגשתי ממש את יד ההשגחה, ידעתי שהקב"ה נותן לי ברגע זה את הדחיפה להחלטה הקשה. באותו רגע החלטתי שזהו, אתרום אחת מכליותיי בעבור אדם שנוזק לה".

התרגשות במחלקה

ביום שלישי השבוע עברו השניים את הניתוח בהצלחה. "בורא עולם נותן כוחות מיוחדים למי שתורמים כליה", מסביר ישראל את משמעות החלטתו. "אחרי ההשתלה פגשתי את המושל, ונעשה כשיר להשתלה."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים
368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'
63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020